Zaturdag, 12 January 1839. No. 9

VLISSINGSCHE COURANT.

Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

VLISSINGEN, *den* 11 *January*. De Belgische troepen hebben reeds blijken van dapperheid gegeven. Den 4 Januarij hebben zij 4 [illegible] gearresteerd, die zich bij Hazegras rustig met de jagt [illegible].

— Men schrijft uit Detwold, van den 2 dezer, dat Z. M. de Koning der Nederlanden, in zijne hoedanigheid van Groothertog van Luxemburg, voor eene som van *f* 1000 bijgedragen heeft tot de oprigting van een gedenkteeken ter eere van *Hermann*.

— Den 9 Januarij 's morgens, ongeveer 8 ure, ontstond te Amsterdam brand ten huize van *S. E. C. Noot*, van beroep onderwijzer, in de Rapenburgerstraat, N°. 40. Negen brandspuiten zijn in werking geweest en men was ten 10 ure den brand meester; het huis is geheel uitgebrand. Verdere ongelukken zijn er niet bij voorgevallen, en de oorzaak van den brand is onbekend.

— Naar wij vernemen, zoude, in het personeel der ambtenaren, eene aanzienlijke bezuiniging ingevoerd worden. Een *zestigtal*, naar men zegt, zouden hun ontslag erlangen of op reforme worden gesteld. Dat de maatregel van bezuiniging, eene algemeene toejuiching, althans voor onzen kleinen staat hoogst loffelijk, wordt toegezwaaid, zal wel niemand ontkennen; doch indien, zoo als gemeenlijk zulks het geval is, dit den minderen ambtenaar ten deele valt, alsdan voorzien wij weinig, of ten minste geene aanmerkelijke winst voor de schatkist daaruit ontstaan, en vinden velen, hun van dat bestaan ontroofd, hetwelk, hun nu nog, gedeeltelijk tot onderhoud verstrekt. (*H. N.*)

— In de omstreken van Cleve had men, reeds voorlang, een of meer wolven ontdekt, zonder dat men, niettegenstaande de ijverige jagten, dezelve konde vinden. Op vele plaatsen hebben zij veulens, kalveren of ander vee verscheurd. Een paar dagen geleden was er weder eene groote drijfjagt verordend, toen men in het Materbornsche woud eenen grooten wolf op het spoor kwam en dezen eindelijk vond, vretende aan eenen hertekop. Nadat [illegible] door een schot aan de achterpooten getroffen was, vlugte hij, hoewel met minder dan gewone snelheid, zoo dat een der jagers gelegenheid had hem onder het schot te krijgen, en hem, door twee kogels, uit beide loopen gelost, te doen vallen. Deze wolf is naar het museum te Leyden gezonden.

DORDRECHT, *den* 7 *January*. Gisteren is hier nog al veel drijf-ijs gepasseerd. Ook op de Lek bleef gisteren het ijs bij Jaarsveld nog zitten, terwijl terzelfder tijd bij Vreeswijk bijna geen afkomend ijs meer voorbij kwam. In den afgeloopen nacht is hier nog eenig ijs langs gekomen, doch van weinig belang. Op den boven-Rijn moet weinig ijs geweest, of al spoedig afgedreven zijn; althans te Keulen was den 3 dezer de brug over den Rijn wederom gelegd en de passagie over dezelve geopend. De gisteren namiddag hier aangekomen Middelburgsche stoomboot heeft heden morgen de reis naar Rotterdam voortgezet. Morgen zal de Dordsche stoomboot de geregelde dienst op Rotterdam hervatten.

De beurtman op Zierikzee, bij het begin der vorst, voornamelijk met kalk en steen, van deze stad vertrokken, doch het toen wegens het ijs, niet verder dan den mond der Kil hebbende kunnen brengen, heeft Donderdag de reis willen vervorderen, en is des avonds voor de Willemstad gekomen, waar hij, wederom veel ijs ontmoetende, te vergeefs getracht heeft binnen te loopen, en is daar op tusschen de Willemstad en Ooltgensplaat, op de zoogenaamde Vlei, aan den grond geraakt. De schipper en zijn knecht zijn er met moeite afgekomen, om in de Willemstad adsistentie te zoeken, welke hun nog niet schijnt te hebben kunnen verleend worden; althans volgens rapport van de gisteren avond hier aangekomen Middelburgsche stoomboot zat het schip toen met den kop nog even boven, en zal dus denkelijk weg zijn.

FRANKRIJK.

PARIJS, *den* 7 *January*. Volgens berigten uit Toulon, van den 3 dezer, heerschte in die zeehaven op nieuw groote drukte.

— *Le Rhone* is den 6n van New-York te Havre aangekomen, brengende de belangrijke tijding mede, dat het Fransche eskader, hetwelk de havens van Mexiko blokkeert, het kasteel van St. Jean d' Ulloa, na een gevecht van 4 uren, heeft bemagtigd. Het eskader heeft slechts 4 man verloren, terwijl de Mexikanen 4 à 500 man dooden tellen. (Een Fransch *bulletin à la Napoleon*.) Den 27 November zond de Admiraal *Baudin* een parlementair naar den Generaal *Rincon*, met berigt, dat hij het kasteel dien dag zou aanvallen. Om 2 uren begonnen de 3 Fransche fregatten, 1 korvet en 2 kanonneerbooten hun vuur op het kasteel zoodanig, dat zij in 4 uren tijds 100 stukken geschut van de citadel deden zwijgen, vernielende al de vestingwerken der plaats en de bekende redoute *del. Cadellero*, doodende of kwetsende 600 man van het Mexikaansche garnizoen. Om 6 ure stak de bevelhebber eene vlag uit, om het vuur te doen ophouden, versoekende een stilstand van wapenen, om de [illegible] te verzorgen. De Admiraal *Baudin* antwoordde, dat hij dit niet kon toestaan, maar dat hij hun toestond, het fort bij kapitulatie te verlaten. Dit werd aangenomen en het fort door de Franschen bezet. De stad Vera-Cruz heeft 5000 man bezetting, doch kan geen tegenstand bieden. De Admiraal *Baudin* heeft toegestaan, dat 1000 soldaten in de stad mogen blijven; om de rust te bewaren. Aan de Consuls heeft hij laten weten dat de haven voor alle vlaggen open stond. — Het Fransch eskader heeft 500 schoten gedaan en het kasteel 1700.

De Overwinning van het fort St. Jean d' Ullola wordt voor het tegenwoordig ministerie zeer gunstig beschouwd, en zal welligt bijdragen om de meerderheid in de kamer aanzienlijk voor hetzelve te versterken.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den* 6 *January*. Te Constantinopel meent men langs hoe duidelijker sporen der afneming van den Engelschen invloed bij de Porte op te merken. Ook liepen aldaar allerlei geruchten wegens nieuwe uitrustingen van Rusland, doch die nadere bevestiging behoefden.

— Twee Engelsche oorlogschepen zijn met geweld de Dardanellen binnen gedrongen.

— Gedurende het jaar 1838 zijn te Hamburg, 2382 schepen aangekomen, en 2371 van daar afgevaren. Onder de eersten telt men 10 uit Oost-Indie, 124 uit West-Indie, 136 uit Zuid-Amerika, 37 uit Noord-Amerika, 142 uit Frankrijk, 908 uit Engeland en Ierland, 522 uit Holland en Oost-Vriesland, en 104 uit België.

— Te Stade in Hanover heeft voor eenigen tijd een treurig en zeldzaam voorval plaats gegrepen. In een tuin nabij die stad was eene bom gevonden, die denkelijk sedert het jaar 1813 daar gelegen had, en die men voor ongevuld of uitgebrand hield. Toen men haar in een smidswinkel versmeden wilde, volgde eene vreeselijke uitbarsting, waardoor een der arbeiders de beide beenen verpletterd werden, zoodat hij reeds den volgenden morgen is overleden.

BELGISCHE BERIGTEN.

De vervolgingen tegen de patriotsche vereeniging tot wapening en verdediging des lands hebben opgehouden ten gevolge van een bevel van hooger hand, dat bij het parket te Brussel is ontvangen, zoodat deze vereeniging nu de vrijheid heeft om te beraadslagen en te handelen.

— *Daine* en *Kessels* zullen Venlou tegen de Pruissen verdedigen, indien deze die stad mogten aanvallen. Er zijn 21 duizend palissaden aanbesteed, welke voor die vesting bestemd zijn.

— De Kolonel *Dufresnel*, die tot hiertoe Kommandant van Venloo was, is Kommandant-Inspecteur der voorposten in Oost- en West-Vlaanderen op de Zeeuwsche linie geworden, en moet te Maldeghem zijn verblijf vestigen.

— De schutterijen worden op vele plaatsen met spoed georganiseerd.

Mengelingen.

NAPOLEON, ZIJNE LEGERHOOFDEN EN DE FRANSCHEN.

Men zoude beweren, dat de bedoelingen van een enkel persoon niet te vereenigen waren met de belangen van een geheel volk, daar toch de strekking van de bijzondere meeningen der individu's meestijds geheel strijdig zijn met die der massa's van een geheel rijk. Wij zullen echter, om hierin eenig verband te brengen, eerst de Franschen en daarna *Napoleon* met zijne legerhoofden beschouwen. Hierdoor zal de bovenvermelde tegenstrijdigheid oplosbaar, en de vroegere, maar thans geheel verdwenen grootheid van *Napoleon*, welligt door ieder lezer begreep worden.

De Franschen zijn een krijgshaftig volk, en de militaire stand is er de eerste. Deze eigenschap, aan dit volk eigen, laat zich uit hun karakter, hunne zeden en gewoonten verklaren. In de eerste plaats, mist de Franschman blijkbaar diepgaand huisselijk gevoel: een hevige uitval van smart, binnen weinige dagen opgevolgd door eenen hevigen uitval van lachen, is alles wat men verwachten kan van een volk, welks huisselijke gesteldheid van dien aard is. *Te huis* is de eenige kweekster van het hart; en *te huis* is te Parijs, en in de andere groote steden van dat Rijk (de landlieden en de dorpbewoners, waaronder men vele brave en regtschapene lieden aantreft, maken hier eene vereerende uitzondering) in minachting. Van daar, dat de conscriptie in Frankrijk niet als zulk eenen zwaren last beschouwd wordt, als wij dezelve met onze Nederlandsche begrippen gewoon zijn te beschouwen. De ouders zijn gewoon geworden op de armee te zien, als biedende eene verzorging aan voor hunne zonen, en zij schijnen somtijds eerder bedroefd dan verheugd te zijn, als zij ze terug krijgen. Het groote doel hunner pogingen is, nieuwe bestemmingen voor hen te verwerven, die hen weder van hunne familien kunnen verwijderen. De hebbelijkheden en uitzigten van dit volk worden dus ongevoelig militair.

In Engeland is het steeds de begunstigde wensch der vaderlandsliefde geweest, dat er geen onderscheid zoude zijn tusschen den burger en den soldaat; in Frankrijk is deze wensch meer dan verwezentlijkt; maar door middelen, en ten gevolge van

omstandigheden, welke de vrienden der ware vrijheid niet wenschelijk kunnen achten. De Engelschen wenschen, dat de soldaat gevoelo en handele als de burger; maar in Frankrijk is de burger in den soldaat verloren: hij daalt af tot het louter werktuig der overheersching, het wapen van wetteloose eerzucht. Elke opklimming van rang, en onderscheiding van bezigheid zijn door de armee verzwolgen. De jongens op straat zijn, naar het voorkomen, jonge soldaten; de meeste knechts, achter op de rijtuigen, hebben kokardes of vederen op hunne hoeden. Wanneer gij in den bak van den schouwburg plaats neemt, of eenige van het talloostel van koffijhuizen en ordinarissen bezoekt, zoo vindt gij ze elken dag opgekropt van een wonderlijk slag van personen, allen rondzwierende, werkeloos, ijdel, verloren — onwetend, onverbeterlijk, zedeloos, en waaronder een zeer groot getal officieren, hetzij in dienst, of op heele of halve retraite, of gepensioneerd. In bijzondere gezelschappen is het eveneens hetzelfde: in iederen cirkel is de groote meerderheid der mannen, of op het oogenblik tot de armee behoorende, of pas uit dezelve ontslagen. De wachten in Parijs, bestemd om bijstand te verleenen in geval van brand, zijn militaire wachten, die het werk onzer brandspuitgasten verrigten; *corps-de-gardes* beantwoorden aan onze wachthuizen, en soldaten doen het werk onzer nachtwakers. De hoofdkwartieren van den staf vermoesteren het gezag en de plaats der stads regering: soldaten spelen voor geregtsdienaars in de schouwburgen en op de straten der Fransche hoofdstad; soldaten hebben de wacht tot bewaring der orde in de huizen, waar zwaar gespeeld wordt; in het kort, Frankrijk is eene groote barak.

Dit is het militaire Frankrijk; nu nog eenige trekken van de Franschen in het algemeen, en in 't bijzonder van die der hoofdstad, waarna wij geleidelijk op *Buonaparte* zullen terug komen. De vrouwen mengen zich daar in de zaken van den staat, en hunne invloed wordt, zonder de minste naauwgezetheid, te werk gesteld, bij elke gelegenheid, dat er voordeel met den zelven te doen is. Eene vrouw, die in Nederland afgaat van het punt van eer harer kunne, weet, dat zij eene onvergeeflijke misstap begaan heeft, en de ruwheid der beloorvenheid vloeit uit de bewustheid zelve voort der grootte van de misdaad. Maar in Frankrijk is het geheel anders: Eene vrouw, die overspel bedreven heeft, beschouwt zich zelve, en wordt door anderen beschouwd, als niets schuldiger dan of zij een weinig te verkwistend was, of te zeer gehecht aan het spel, of al de uithuizig. Hare ziel gevoelt daarvan wel zoo eenige aandoening, ten gevolge der schending haars persoons, en dit is het al. Doch hoe treurig is dit verschijnsel, wanneer het als de algemeene muntslag van het vrouwelijk hart moet gelden! En is het niet eindeloos beter, zoo als in andere landen, voorbeelden van groye verdorvenheid te ontmoeten, als walgelijke uitzonderingen op de algemeene zuiverheid, dan nergens zuiverheid te vinden, en overal eene ongehondenheid, die de deugd bespot en vernedert, door de houding van welvoegelijkheid aan te nemen?

Het *groot Trianon*, een prachtig paleis en buitengoed, werd door *Lodewyk XIV.*, ter eere zijner maitres *de Maintenon* gesticht, en hij plaatste het onder de ramen van het nationaal paleis te Versailles, waar hij zijn verblijf had; doch zekerlijk niet als de bewaarder van zedelijkheid en orde — Op eenigen afstand verder, ziet men klein *Trianon*, door denzelfden Vorst gebouwd ter eere eener andere maitres, madame *de Pompadour*. Behalve nog eene derde maitres, madame *du Barri*, had hij eene vierde, madame *la Valliére*, die dezen Vorst, door den grooten schilder *le Brun*, als eene *Magdalena* liet afbeelden, toen hij van haar wilde scheiden. In den tuin van Versailles ziet gij dezen Monarch afgebeeld als *Apollo*; het wordt gehouden voor het meesterstuk van *Gerardon*. Men zoude op het eerste oogenblik vermoeden, dat hij door de deugden omringd wordt, doch alle deze vrouwelijke beelden vormen te zamen de groep zijner bijzitten. Dit zij genoeg, om een denkbeeld te geven van het staatkundig en zedelijk stelstel, waaronder Frankrijk zijne sieraden verkregen heeft. Onder hetzelve is het gekarakteriseerd geworden door eene noodlottige losheid van beginselen, welker bron ligt in het despotismus en de zedeloosheid van dezelfs vroegere gouvernementen, — en welker uitwerkselen zijn, dat geen gezag onder hen kan gezegd worden, gevestigd te zijn, dat hunne regeerders geene zekerheid vinden in de genegenheid of de eer dergenen, die hun trouw zweren, — dat het van daag de adelaar is, morgen de lelie, en welligt over eenige maanden wederom de adelaar, of de drie kleurige vlag der republiek.

Een beroep op beginselen en gevoel kon derhalve nimmer, maar vooral ten tijde der revolutien niet in aanmerking bij dit volk komen; eerder nog konde dikwijls eene zondige spotternij bij de bende der razernijen eene beschutting der onschuld worden. Zoo werd dens het huis van een aristocraat geplunderd, die aan hunne woede ontsnapt was. Een voorspraak doet zich op: Waarom dit huis omverhalen? vroeg hij. — Hij was eens mijn huisheer! riep een der houtden, en een zeer onbarmhartig mensch bij het binnen der huishuur! — Waarom zijne vrouw vermoorden? — Vroeg de eerste. — Zij is die van het publiek! — Waarom zijne kinders ombrengen? — Zij behooren waarschijnlijk aan sommige uwer! — Een schaterend gelach barst bij de bende uit, en het huis werd gespaard. (*Het Vervolg hierna.*)

SADI (*).

Zwijgend en somber zat de oude *Sadi* aan het doodbed van zijnen eenigen zoon. De wanhoop straalde duidelijk in zijne blikken door, want de steun zijner hooge jaren, de eenige erfopvolger van zijnen beroemden naam en zijne onnoemelijke schatten, lag daar.... koud en gevoelloos, misvormd door de smart eener kortstondige, maar hevige ziekte.

«O!» jammerde de grijsaard eindelijk, «hoe wreed speelt de Godheid met de droomen der menschen, met de verlangens van hun hart! Waarom moet ik, met eenen voet in het graf, nog deze beproeving doorstaan? — Waarom den ouden stam gespaard, en het jeugdig jong zijnen voet, onder zijne schaduw, ontproten boompje, te midden der heerlijkste jeugd, weggerukt en vermeten? — Het bloeide reeds zoo schoon! het zou *zeker* eenmaal zulke liefelijke vruchten gedragen hebben!....»

«Gij dwaalt, *Sadi*,» sprak eene verborgen stem; «gij dwaalt; beschuldigt den Eeuwige niet, zijne raadsbesluiten zijn duister, maar goed en wijs. Is het u bekend, welk een lot hem te wachten stond, wiens dood gij betreurt?»

«Het goede zaad, dat de nijvere landman, in de ongeploegde voren eener vruchtbare aarde hopend nederstrooid, kiemt en ontspruit, maar welk hoekje van den akker is vrij van onkruid? — De jentezon stooft en koestert beiden met gelijke liefde; weet *gy* het, durft *gy* het bepalen, of het *eerste* het *laatste* overgroeien en verstikken zal?»

«Zwijg, kortzigtige! mor niet langer; vraag u zelven maar eens af, of zij, die de doodsengel *vroeg* den beker der rust aanbiedt, wel zoo zeer te beklagen zijn?»

Hier zweeg de stem; en *Sadi* herdacht nu zijnen levensloop. — Hoe dieper zijne ziel in het verledene doordrong, hoe heldoder zijn oog werd: want wat leefde er in zijne herinneringen? *Een* dropje vreugde en geluk; en eene zee van teleurstellingen, en smart, afdwalingen en berouw, goede voornemens en misdaden! —

«God is goed!» sprak hij eindelijk, getroost en overtuigd, en een dankgebed steeg op bij het doodbed van den afgestorvene. —

(*) Ontleend aan het *Allerlei* van *E. T. van Boeijkom*, te Amsterdam, bij *J. F. Schleyer*; een corspronkelijk werkje, dat om hetzelfs zuiveren stijl en naturlijke voorstelling in dezen tijd van overspanning eene uitte nog zeer zeegenend worden.

MIDDENPRIJZEN,

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

VAN DEN 10 JANUARIJ 1839.

De Nederlandsche Mudde.		*De Nederlandsche Mudde.*	
Oude Tarwe	f 12,50	Boekweit	f 5,50
N. Tarwe	-11,25	Zeeuwsche Groene Erwten	- 6,00
Rogge	- 8,00	Idem Paardeb.	- 4,70
Haver	- 3,75	Winter Koolzaad	-00,00
Winter Garst	- 5,00	Zomerzaad	- 9,00
Zomer Garst.	- 4,40	Kanariezaad	- 0,00
Walchersche Paardeboonen	- 4,80	Duivebooonen	- 0,00
Idem Witte Boonen	- 8,50	Raap-Olie	f 42,50 p. ℔
Idem Bruine Boonen	-11,00	Patent-Olie	- 45,00 ℔ ℔
Idem Witte Erwten	- 7,50	Lijn-Olie.	- 36,00 ℔ ℔
Idem Groene Erwten	- 7,50	Lijnkoeken	f 9,00 per 100 stuk.
		Raapkoeken.	

Tarwenbrood het Ned. Pond 20 en een halve cent. Masteluinbrood 18 en een halve cent. Roggenbrood 16 cent.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, *den 11 January.* Sedert den 9 dezer is alhier ter reede gekomen:

The Pearl, R. Garrit, van Sunderland; *the Levant*, J. Watson, van Holton, beide naar Londen; *the Greenwood*, J. Dummer, van Siham, naar Portsmouth, alle drie met steenkolen; *the City of Norwich*, J. Thomas, van Londen, naar Alford, met stukgoederen; deze schepen, zijn als bijleggers door het slechte weder, alhier binnen gekomen.

Voor Rotterdam bestemd:

The Diamand, H. W. Saefer, van Batavia.

Voor Antwerpen bestemd:

The Soho, T. Whitecombe, van Londen, met passagiers en stukgoederen; *the Stag*, J. Burhham, van Batavia, met suiker; *Barsten ter Horst*, C. Proud, van Stockton, naar Londen, met steenkolen; deze Brik heeft door den storm eenige averij in de Noordzee bekomen, en is er tevens een man over boord geslagen; .... J. Moody, naar Sheelds, met ballast, is door den storm hier binnen gekomen; *Elisa*, C. Fertig, van Ramsgate, met ballast; *Rembrand*, J. D. Christence, van Odessa; *Charlotte*, J. Cullberg, van Marseille, beide met tarwe; *Marco Paolo*, F. Knudsen, van Rio Janeiro, met koffij; *l'Augusta*, P. Quesnel, van Havre de Grace, met koffij en katoen; *la jeune Clemence*, J. F. Smit, van Hull, met manufacturen.

Van Antwerpen is de Schelde afgekomen en van onze Reede naar Zee gezeild: *De Stad Brugge*, H. Woodruff, naar Hull, met stukgoederen.

Advertentien.

GEREGTELIJKE AANKONDIGING.

De ondergeteekende, wonende te Vlissingen, heeft de eer bij deze kenbaar te maken, dat, na bij behoorlijk request aan Zijne Majesteit verzocht te hebben, dat het aan zijne stiefdochter *HENDRIKA VAN GILST*, moge vergund worden, zijnen geslachtnaam hij haren naam te voegen; en zich alzoo te noemen en te schrijven *HENDRIKA KLUITENBURG VAN GILST*, het hem, blijkens ontvangene aanschrijving van Z. Exc. den Minister van Justitie, de dato 16 December 1838, N°. 66, is toegestaan daarvan melding te maken in de *Nederlandsche Staats-courant*, ter voldoening aan art. 64 van het Burgerlijk Wetboek. Zijnde hem verder vrijheid gegeven, om, *een jaar* na dat de vermelding in de Nederlandsche Staats-courant zal hebben plaats gehad, nader Zijner Majesteits definitive beslissing op het request, om naams-aanneming te verzoeken.

HENDRIK KLUITENBURG,
Zeeloods.

TWEE MUZIJKSTUKKEN,
VOOR ZANG
MET ACCOMPAGNEMENT VAN
PIANO-FORTE
OPGEDRAGEN
AAN DEN HOOG WELGEB. HEER
J. A. BARON VAN ZUYLEN VAN NYEVELT,
Kommandeur der Orde van den Nederlandschen Leeuw,
Staatsraad, Gouverneur van Vriesland;
uit de gift
ten voordeele der nagelatene Weduwen van den Schipper en Knecht, die na de droevige ramp van den 18 October 11, bij *Harlingen*, in zeenoode zijn gedompeld.
DOOR EEN LIEFHEBBER DER MUZIJK.
Prijs f 1,25.
Het Prospectus is bij alle Boekhandelaren te bekomen.

Ter Drukkerij van P. WEDIS DE SWART.